

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

74. De nomine Lotharingi[a]e & Flandriae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

bus in m Zelandi, honorabant, prout dissert. 50. enumeramus,

DISSERTATIO LXXIV.

De nomine Lotharingæ & Flandriæ.

Lotharingicæ vocabulum recentius vñanimis peritorum consensus facit, natum denique post annum 855. à Lothario iuniore (non seniore vt perperam scribunt Diuzus & Sigebertus) Austrasiæ rege Austrasiam à suo nomine Lotharingiam nominante. Vide Molanum militiae sacræ cap. 18. De Lotharingia, eius diuisione & finibus plura idem Molanus in præfatione ad militiam sacram & Louwius in annotationibus ad eandem præfationem. Vide etiam Miræum in Annal. Belgicis ad annum 855.

De Fland. natalitijs ingentes tenebræ. Varij varia augurantur. Bellante Cæsare & Tacito scribente Morinorū erat Regio, *Hourenlandt*. Rutheniam fuisse aliquando nuncupatam docet ex Rurfredo Anglo Scriuerius in antiquitatibus Batauicis; cui consentit Cænalis indicatque Meyerus. Pipinis regnantibus Francia Occidentalis audiebat. Quinimò Saxoniarum nomen, saltem ex parte, tulit sub Carolo magno, ob Saxones deuictos eò translatos. hinc litus Saxonicum, nunc Flandricum, vt non appareat etatem S. Swiberti triuiffe, aut S. Marcellini calamum affecisse.

Sed vnde tandem vox Flandria? Alij à Flandrina femina: Alij à quodam Ordinum Ductore Flamberto: Alij à fluctu & flatu: Alij à *flaincten* quod æstus reciprocationē significare volunt, deriuant. tempus non addunt. Verum

hæc sunt mæra coniecturæ, nullo probo testimonio fultæ. Comitatus Flandriæ instituitur à Carolo Caluo Imp. ann. 862. primusque Comes ab eo renuntiatur Balduinus defunctus anno 877. sepultus Atrebatî Metropoli tum Flandriæ.

DISSERTATIO LXXV.

De nomine Angliæ.

Frequenter in trito Marcellino occurrit nomen Angliæ quasi à S. Marcellini manu & quidẽ ab Engisto Saxonum in Britannia inuẽctore deductum patriæque illatum. Ego verò illud præsertim respectu totius prouinciæ Britannia Apostoli calamo non subfuisse iudico. Si de aliqua parte seu regione intelligeretur, tolerari forsan posset: de tota Prouincia, quam reuera eo verbo comprehendit, omnino extra verum: nam in primis, Britones non paruum portionem incolentes nomini suo minime renuntiarant. Deinde cum variæ viuente & scribente S. Marcellino essent nationes & sibi inuicem infestæ, cur potius ab Anglis diceretur, quam à Saxonibus qui potiores erant, Iutis, Frisonibus? Ac quod non parui momenti est, Gildas sapiens lib. De excidio Britannia: Beda qui Anglicanam historiam ultra annum 700. produxit, & Anglorum aliquam Britannia partem inhabitantium, non raro meminit: Gregorius Item Magnus perpetuò Britanniam nuncupant, numquam Angliam etiam post inuasum regnum à Saxonibus & Anglis. Quinimò etsi admitteremus Prouinciam nomen Angliæ statim portasse, postquam iam Saxones (ita nomino omnes inuasores) debellassent, verumtamen non est credendum